

Dokonalá bouře v zahraniční politice USA

 zvedavec.news/komentare/2022/10/9363-dokonala-boure-v-zahranicni-politice-usa.htm

Melkulangara K. Bhadrakumar

15.10.2022 Komentáře Témata: Energetika, Evropa, Analýza, Ekonomika 1126 slov

Staré přísloví říká, že dobrá zahraniční politika je odrazem politiky národní. Na americkém zahraničněpolitickém poli se schyluje k dokonalé bouři, kterou vyvolalo čtvrtěční rozhodnutí OPEC snížit těžbu ropy o 2 miliony barelů denně, což na jedné straně zvýší cenu benzínu pro domácí spotřebitele a na straně druhé odhalí nejednotné zahraničněpolitické priority Bidenovy administrativy.

Rozhodnutí OPEC na nejzřetelnější úrovni potvrzuje přesvědčení, že Washington ztratil na kartel zemí produkujících ropu vliv. Přičítá se to zhoršení vztahů USA se Saúdskou Arábií během Bidenova prezidentství. V zásadě však vznikl rozpor mezi zájmy USA a zájmy zemí produkujících ropu.

Rozpory nejsou v geopolitice ropy ničím novým. V sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století jsme byli svědky dvou velkých „ropných krizí“. Jedna byla způsobena člověkem, zatímco druhá byla souhrou historických sil – Jomkipurská válka v roce 1973 a íránská revoluce v roce 1979.

Po Jomkipurské válce arabské země použily ropu jako zbraň a vyhlásily ropné embargo na západní země, které ve válce podpořily Izrael. Výsledkem byl nárůst ceny ropy o téměř 300 % během necelých šesti měsíců, což ochromilo světovou ekonomiku.

Prezident Nixon tehdy požádal čerpací stanice, aby od sobotní noci do pondělního rána neprodávaly benzín. Krize se více dotkla průmyslu než běžných spotřebitelů.

V roce 1979 zasáhla íránská revoluce do těžby ropy a světové zásoby ropy se snížily o 4 %. Nastala panika, poptávka po ropě prudce vzrostla a cena se více než zdvojnásobila.

Bidenova administrativa pokoušela osud tím, že podcenila význam ropy v moderních ekonomických a politických podmínkách a ignorovala skutečnost, že ropa zůstane v dohledné budoucnosti dominantním zdrojem energie na celém světě a bude pohánět vše od automobilů a vytápění domácností až po obrovské průmyslové titány a výrobní závody.

Hladký přechod na zelenou energii v průběhu času do značné míry závisí na trvalé dostupnosti hojných a levných fosilních paliv.

Bidenova administrativa však ignorovala, že ti, kdo mají zásoby ropy, mají obrovskou moc nad našimi energetickými systémy zaměřenými na ropu, a ti, kdo ropu kupují, jsou naopak na trhu a diplomatických vztazích, které jej pohánějí, ochromujícím způsobem závislí.

Západní mocnosti jsou příliš naivní na to, aby si myslely, že energetickou velmoc, jako je Rusko, lze jednoduše „vymazat“ z ekosystému. V „energetické válce“ s Ruskem jsou odsouzeny skončit jako poražení.

Západní země si historicky uvědomovaly nutnost udržovat dobré diplomatické vztahy se zeměmi produkujícími ropu. Biden však hodil opatrnost do větru, když Saúdskou Arábii urazil a označil ji za „vyděděný“ stát. Pod Bidenovým prezidentstvím nelze očekávat žádné zlepšení vztahů mezi USA a Saúdskou Arábií. Saúdové nedůvěřují americkým záměrům.

Soulad zájmů OPEC udržovat vysoké ceny je v podstatě dán tím, že potřebuje dodatečné příjmy pro svůj rozpočet výdajů a pro udržení zdravé úrovně investic do ropného průmyslu. Mezinárodní měnový fond v dubnu předpověděl Saúdské Arábii zlomovou cenu ropy – cenu ropy, při níž by byl její rozpočet vyrovnaný – na 79,20 USD za barel.

Saúdská vláda nezveřejňuje předpokládanou rentabilní cenu ropy. Zpráva agentury Reuters však naznačuje, že preferovaná úroveň ceny by se měla pohybovat kolem 90 až 100 dolarů za barel ropy Brent – při této úrovni nebude mít velký dopad na světovou ekonomiku. Cena nad 100 dolarů bude samozřejmě vítaná.

Mezitím vzniká „systémová“ krize. Je jen přirozené, že OPEC se dívá skepticky na nedávné kroky USA a EU, které se snaží omezit ruský vývoz ropy. Západ tyto kroky racionálně vysvětluje tím, že jejich cílem je drasticky snížit příjmy Ruska z vývozu ropy (což v překladu znamená jeho odolnost vůči válce na Ukrajině.) Nejnovější krok skupiny G7, který má zastropovat ceny, za něž může Rusko prodávat svou ropu, dovádí věci do extrému.

OPEC to považuje za změnu paradigmatu, protože to nepřímo zpochybňuje předpokládanou výsadu kartelu zajistit, aby globální nabídka ropy odpovídala poptávce, přičemž jedním z klíčových měřítek rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou je cena. Je pravděpodobné, že Západ de facto vytváří konkurenční kartel zemí spotřebovávajících ropu, který má regulovat trh s ropou.

Není pochyb o tom, že tento krok Západu je snahou nastavit nový precedent – totiž že z geopolitických důvodů předepisuje cenu, za kterou je země těžící ropu oprávněna ji vyvážet. Pokud je to dnes Rusko, může to být zítra stejně dobře Saúdská Arábie nebo Irák. Pokud by rozhodnutí G7 bylo realizováno, oslabilo by to klíčovou roli OPEC při regulaci světového trhu s ropou.

Proto OPEC aktivně tlačí opačným směrem. Jeho rozhodnutí snížit těžbu ropy o 2 miliony barelů denně a udržet cenu ropy nad 90 dolary za barel je výsměchem rozhodnutí G7. OPEC odhaduje, že možnosti Washingtonu čelit OPEC+ jsou omezené. Na rozdíl od minulé energetické historie nemají dnes USA uvnitř skupiny OPEC+ jediného spojence.

Vzhledem k rostoucí domácí poptávce po ropě a plynu je docela dobře možné, že vývoz obou položek z USA bude omezen. Pokud k tomu dojde, nejvíce to pocítí Evropa. V rozhovoru pro FT z minulého týdne belgický premiér Alexander De Croo varoval, že s blížící se zimou, pokud se nepodaří snížit ceny energií, „riskujeme masivní deindustrializaci evropského kontinentu a dlouhodobé důsledky toho mohou být skutečně velmi hluboké“.

A dodal tato mrazivá slova: „Naši obyvatelé dostávají faktury, které jsou naprosto šílené. V určitém okamžiku to praskne. Chápu, že lidé jsou naštvaní ... lidé nemají prostředky na to, aby to zaplatili.“ De Croo varoval před pravděpodobností sociálních nepokojů a politických otřesů v evropských zemích. *(De Croo by měl vědět, že přesně tohle je záměr reptiliánů. Oni chtějí sociální nepokoje a bouře a chaos. Jen z chaosu a spálené země může povstat nový řád. Poznámka editora)*

Bezpochyby se jedná o tektonický posun v geopolitice, který se může ukázat pro utváření multipolárního světového řádu důležitější než konflikt na Ukrajině.

Tato dokonalá bouře v Bidenově zahraniční politice může také ovlivnit listopadové volby v polovině volebního období a zajistit republikánům většinu v Senátu, což by mohlo udat tempo prezidentským volbám v USA v roce 2024.

Mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov prohlásil, že odvrácením se od ruské energie se Evropa stala rukojmím pro americké ropné společnosti, které nyní vydělávají „šílené peníze“, ale vysoké náklady odčerpávají konkurenceschopnost evropské ekonomiky.

„Výroba se hroutí. Přichází deindustrializace. To vše bude mít pro evropský kontinent velmi, velmi neblahé důsledky, a to pravděpodobně nejméně v příštích 10-20 letech,“ řekl Peskov.

Rusko by mohlo být největším „výhercem“ OPEC+škrtání. Podle názoru odborníků se ceny ropy budou do konce roku a v příštím roce pohybovat na vyšších úrovních než v současnosti. To znamená, že Rusko nebude snižovat těžbu, zatímco cena ropy bude v příštích měsících růst! S rostoucí cenou ropy nebude Rusko muset snížit ani barel své produkce, dokud bude mít po prosinci dostatečně velký trh pro prodej ropy, která nyní míří do Evropy. Rusko ze své strany znovu opakuje, že nebude dodávat ropu zemím, které by se připojily k cenovému stropu G7. Moskva tak jen reaguje na netržní nástroje Bidenovy administrativy.

[A Perfect Storm In US Foreign Policy](#) vyšel 14.10.2022 na orientalreview.org. Překlad v ceně 441 Kč Zvědavec.